

Nr 60.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 13 april 1912.
» » » i Andra kammaren den 13 april 1912.

*Riksdagens skrifvelse till Konungen rörande statsunderstöd till bestri-
dande af kostnaderna för patienters resor till och från de
s. k. kustsanatorierna.*

(Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 2.)
(Andra kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande nr 5.)

Till Konungen.

I en inom Riksdagen väckt motion har framhållits behovet af att nedsättning i gällande biljettpreis å statens järnvägar kunde i viss omfattning beredas patienter, som i kurhänseende besökte något af de statsunderstödda kustsanatorierna vid västkusten.

Till stöd härför har i motionen erinrats, att — under det att tuberkulossjukhusen och sjukstugorna låge spridda kring hela landet, så att resor dit och därifrån ej blefve vidare ekonomiskt betungande — kustsanatorierna, så godt som samtliga, vore belägna vid västkusten. I följd af sistnämnda förhållande blefve afstånden till dessa sanatorier från vissa delar af riket så betydande, att resekostnaden för mången ställde sig hindrande i vägen för erhållande af den sjukvård, sanatorierna afsåge att bereda åt hufvudsakligen barn från medellösa och mindre bemedlade hem.

För Riksdagen tillgängliga uppgifter utvisa, att det hufvudsakligen är barn från södra delarna af landet, som åtnjuta vård å kustsanatorierna. Då sådant ej gärna kan bero på annat, än att resorna från norra delarna af landet ställa sig förhållandevis dyra, synas åtgärder böra vidtagas för beredande af understöd till resekostnaderna samt sådant understöd böra lämnas af staten.

Riksdagen har inhämtat, att i vissa med förevarande jämförliga fall afgiftsfria resor eller nedsättning i biljettprisen å statens järnvägar medgifvits, såsom åt medellösa eller mindre bemedlade lärjungar vid döfstumskolor och vissa skolor för blinda beträffande hemresor under ferierna, barn, som af Stockholms kristna sedlighetsförening utsändas till hem på landet, visst antal nödställda personer, åt hvilka genom föreningen för välgörenhetens ordnande tillfälle beredes att för hälsans vårdande vistas å landet eller vid brunns- eller badort, sjuksköterskor vid Sofiahemmet, diakonissanstalten i Stockholm m. fl. anstalter för resor till och från tjänstgöringsort och för hälsans vårdande under tjänstledighet, samt folkskolebarn dels för de s. k. ferieresorna dels ock för studieresor under lärares och lärarinnas ledning. I detta fall erhålla dock statens järnvägar godtgörelse från särskildt anvisadt anslag.

En annan form för resekostnadsersättning har ifrågasatts af medicinalstyrelsen i utlåtande af den 15 december 1911 öfver en framställning om understöd, som gjorts af föreningarna för bistånd åt lytta och vanföra, i det att rätt till ersättning för resor uti de i framställningen afsedda fall föreslagits äga rum endast där kommun, hvarest medellös vanför har sin hemort, är särskildt betungad med sjukvård af sådant slag som det ifrågavarande eller där den vanföre är mindre bemedlad och icke kan själf bekosta resorna, eller slutligen, där på grund af större afstånd till vårdanstalten eller af annan orsak resekostnaden blifver särskildt betungande samt erforderliga medel för täckande af uppkomna resekostnader ställas till förfogande genom ett förslagsanslag.

Riksdagen, som för sin del anser tveksamt, huruvida de i sistberörda förslag föreslagna begränsningarna af rätten till understöd äro lämpliga, anser sig icke böra bestämdt förorda någon viss utväg för frågans lösning.

På grund af hvad sålunda anförts får Riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes verkställa utredning, huruvida och i hvad mån statsunderstöd bör lämnas till bestridande af kostnaderna för patienters resor till och från kustsanatorierna, samt därefter vidtaga de åtgärder, hvartill denna utredning kan föranleda.

Stockholm den 13 april 1912.

Med undersåtlig vördnad.